

Sajgó Szabolcs

semmiből kimetszve

Szokolczay Lajosnak

szerethető vagy
te semmiből kimetszett
te kit az élet örök táncába
szólítottak gyönyörű szavakkal
ki most anyagba merülten
a boldogtalanság útvesztőin
téblábolsz gonoszul bután
magadat veszejtve
s veszejtvén másokat

tűzre veted térképeim
vakítod látóimat
a próféták nyelvét kitéped
az életre vezetők lábát eltöröd
s városaidból küldözöd legjobbmaidat
hogy az útszéleken aztán
mindnyájan felkoncoltassanak
bemocskolt vízzel
itatod gyermekeid
akik még áttörték az anyaméh
késekkel megrakott kijáratát
az öregek kezéhez
a betegek ágyához meg
odakészíted a méregpoharat

kivé lettél te képemnek mása
örökösöm
követel magának vissza a semmi
és te önként adod magad

SAJGÓ SZABOLCS (1951) jezsuita szerzetes, a rend kulturális és szociális delegáltja, író, költő, versfordító. Legutóbbi kötete: *Meztelen Isten. Új versek* (2021).

az édenkert
az érinthetetlen
ez a lángpallóssal őrzött
teremtéskori vetemény
az istenösztön kertje benned
kihajt újra újra ma is
űz a tápláló szép és jó nyomába
szenveded önmagad csodálad
s nem érted
miért nem éred el
a forrást odabenn
s hogy-hogy nem pusztul veled
az a kert is

ha hébe-hóba jót teszel
az jó neked
s veled örvendezek
de ne tévedj
jobban ettől
vagy kevésbé ennek híjával
szeretni nem foglak
hisz születésedtől szeretlek
magamnál jobban

mi másért vettem magamra
ezt a világot
s másztam meg a Golgotát
mi másért hulltam aztán
alá onnan a mélybe
minthogy összedöntsem
a Seol a Hadész kapuját
és kiraboljak minden alvilágokat
a foglyokat pedig
a magasba magammal
hogy mind fölrepítsem

szerethető vagy így is
te semmiből gyönyörű
s áldás lehetsz újra
magadnak másnak
lehetsz lenyűgöző ma is
ha szemem tükrében tekintesz
a világra s önmagadra
megint